

РЕШЕНИЕ

№ 4450

гр. София, 05.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 15.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **4886** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 АПК вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Ищецът К. М. Г., ЕГН [ЕГН], от [населено място] твърди в исковата си молба, че с Решение № 51 от 06.03.2018 г. по НАХД №964/2017 г. на РС Ловеч е отменено изцяло НП № 17-0906-000883/07.08.2017 г. на началника на сектор ПП към ОД на МВР-Л., с което за нарушение на ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. В съдебното производство по обжалване на НП е представляван и защитаван от адвокат, за което направил разноски в размер на 400 лв. по договор за правна защита от 09.11.2017 г., сключен в [населено място]. Претендира вреди в размер на направените разноски в размер на 400 лв., които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния акт - НП, ведно със законната лихва от влизане в сила на решението за отмяна на НП до окончателното им изплащане. Претендират се и разноските в настоящото съдебно производство за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

След провеждане на първото съдебно заседание по делото, ищецът К. М. Г. е починал на 07.11.2020г. и е оставил като законни наследници – Х. П. Г. – съпруга и две малолетни деца – Ф. К. М. и Л. К. М., което се установява от удостоверение за наследници № РКС20-ДИ11-476/21.11.2020г., издадено от район К. село, Столична община. С молба от 25.03.2021г., наследниците са заявили, че желаят производството по делото да продължи с тяхно участие, поради което на основание чл. 227 ГПК Х. П. Г. е конституирана в процеса в лично качество и като законен представител на

малолетните деца – Ф. К. М. и Л. К. М..

Ищцата в съдебно заседание се представлява от адв. И., който поддържа исковата молба и моли да му бъдат присъдени разноските в настоящето производство в размер на 200 лв., за което представя списък и декларация по чл. 38 от Закона за адвокатурата.

Ответникът в представения писмен отговор оспорва изцяло иска по основание и размер, като счита предявената претенция за необоснована и недоказана. Алтернативно моли да бъде присъдено обезщетение в рамките на минималния размер на адвокатските възнаграждения.

В съдебно заседание ответникът не се представлява.

Представителят на СГП изразява становище за основателност и доказаност на исковата претенция.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, които обсъди поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно развилото се наказателно административно производство по НАХД №964/2017 г. на РС Ловеч, образувано по жалба на ищеца срещу НП № 17-0906-000883/07.08.2017 г. на началника на сектор ПП към ОД на МВР-Л. От приложеното НАХД №964/2017 г. на РС Ловеч, се установява, че същото е приключило с Решение № 51 от 06.03.2018 г. на РС Ловеч, с което е отменено изцяло НП № 17-0906-000883/07.08.2017 г. на началника на сектор ПП към ОД на МВР-Л., с което на основание чл.179, ал.2 от ЗДвП на ищеца е било наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв. Решението не е обжалвано и е влязло в законна сила на 06.04.2018 г.

К. М. Г., чийто законни наследници са конституирани в настоящото съдебно производство, е бил представляван в производството по НАХД от адвокат И. К. И. от САК, упълномощен с Пълномощно от 09.11.2017 г. Представителната власт се установява от приложените по делото на л.25 пълномощно от 09.11.2017 г. и на л. 117 договор за правна защита и съдействие, сключен на същата дата. За представителството по НАХД №964/2017 г. на РС Ловеч, страните са се договорили за възнаграждение в размер на 400 лв., което е платено в брой от К. М. Г. на адв. И. при подписване на договора.

ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Предявеният иск е с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, съгласно който държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне законната отговорност следва да е налице отменен по надлежния ред акт, реално причинена вреда, произтичаща от него, както и да е налице пряка причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда.

Искът е допустим, тъй като е предявен от активно легитимирано лице срещу юридическото лице на административния орган, от чийто отменен акт се твърди да са причинени вредите. Наказващият орган, издал отмененото НП е длъжностно лице в структурата на ОД МВР Л. – юридическо лице по смисъла на чл.37, ал.2 ЗМВР.

Разгледан по същество, искът е основателен и доказан.

Установено е от доказателствата по делото, че с влязъл в сила съдебен акт е отменено

обжалваното НП, с което на осн. чл.179, ал.2 от ЗДвП на ищеца е било наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв., при което е налице първата предпоставка на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. Този акт, макар и да не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, е издаден при упражняване на санкционираща административна дейност. Основанието, на което е отменено наказателното постановление не подлежи на преценка в исковото производство по чл. 203 и сл. АПК. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 15.03.2017 г. на Общото събрание на колегиите във Върховния административен съд по Тълкувателно дело № 2 от 2016 г., при предявени пред административните съдилища иски по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им, представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от този закон.

В случая е доказано от ищеца, чиято е доказателствената тежест, че е налице реално причинена вреда, изразяваща се в заплатено от него адвокатско възнаграждение в съдебното производство по обжалване на отменения акт. По делото, приключило с отмяна на обжалваното наказателно постановление от съда, правната защита на ищеца е осъществена от адвокат с надлежна представителна власт. В представения в това производство договор за правна защита и съдействие, е договорено възнаграждение за осъществяване на правната защита и съдействие в размер на 400 лв., като е доказано реално извършено плащане в това производство, за което страните по договора са се подписали.

По изложените съображения съдът намира, че са налице основанията за уважаване на исковата претенция. Искът е основателен и следва да бъде уважен, поради това, че са налице предпоставките по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Предвид изхода на спора и по аргумент от чл. 78, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, искането на ищеца за присъждане на сторени разноски и възнаграждение за адвокат в производството е основателно.

Предвид нормата на чл. 10, ал.3 от ЗОДОВ, съгласно която, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса, а освен това, съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска, то на ищеца, следва да бъдат присъдени и претендираните съдебни разноски по настоящото производство. Видно от договор за правна защита и съдействие сер. № 866096/17.05.2021 г. /л.64/, Х. П. Г. в качеството ѝ на наследник на ищеца, както и законен представител на малолетните деца Ф. К. М. и Л. К. М. е получила безплатна адвокатска помощ поради затруднено материално положение. По делото е приложена и декларация /л.71/ от адв. И., с която последният е декларирал изрично, че освобождава ищцата от заплащане на адвокатско възнаграждение поради материално затруднение. В настоящия случай от данните, съдържащи се в договора за правна помощ, пълномощното и предоставената декларация се установява волята на адвоката и неговия клиент за постигане на съгласие за оказване на безплатна адвокатска помощ в хипотезата на чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, предвид което съдът намира, че с решението следва да се присъдят в полза на ищеца и процесуалния му представител разноските по настоящото дело, в общ размер на 210 лева, съгласно представения и приложен по делото списък на разноските /200 лв.- адвокатско възнаграждение и 10 лв. ДТ/.

Мотивиран от това Административен съд -София град, I отделение, 4-ти състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МВР [населено място], [улица], представлявано от директора М. С. М. да заплати на Х. П. Г. с ЕГН [ЕГН] в лично качество и като законен представител на малолетните деца – Ф. К. М. и Л. К. М., от [населено място], [улица], ет.2, ап.5, в качеството им на законни наследници на КРАСЕН М. Г. на осн. чл.1, ал.1 ЗОДОВ, обезщетение за имуществени вреди в размер на 400 лв., вследствие заплатено адвокатско възнаграждение за защита в производството по НАХД 964/2017 г. на РС Ловеч, ведно със законната лихва от влизане в сила/06.04.2018г./ на решението за отмяна на НП до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МВР [населено място], [улица], представлявано от директора М. С. М. да заплати на Х. П. Г. с ЕГН [ЕГН] в лично качество и като законен представител на малолетните деца – Ф. К. М. и Л. К. М., от [населено място], [улица], ет.2, ап.5, в качеството им на наследници на КРАСЕН М. Г., разноси по делото в размер на 10 лв.

ОСЪЖДА ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МВР [населено място], [улица], представлявано от директора М. С. М. да заплати на адв. И. И. от САК, [улица]/49, в качеството му на процесуален представител на Х. П. Г. с ЕГН [ЕГН] в лично качество и като законен представител на малолетните деца – Ф. К. М. и Л. К. М., от [населено място], [улица], ет.2, ап.5, в качеството им на наследници на КРАСЕН М. Г., разноси по делото в размер на 200 лв.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: